

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נזיר-הריני נזיר	מאן דאמר											
מימרא	מאן דאמר											
רבי יוסי קאי כותיך	וא"ל: [רבי אושעיא]	■	■									◊
מכאן ולהבא מטמא	דאמר: [רבי יוסי]	■	■	■								◊
והא רבי יוסי למפרע הוא דאמר		?	■									◊
מאי למפרע? מדרבנן.		!	■									◊
ורבי יוסי, מכדי סבר מקצת היום ככולו, זבה גמורה דמייתא קרבן היכי משכחת לה? כיון דחזיא בפלגיה דיומא, אידך פלגיה דיומא סליק לה לשימוך								?				◊
אב"א: דקא שפעה תלתא תלתא יומי בהדי הדדי								!				◊
ואב"א: דחזיא תלתא יומי סמוך לשקיעת החמה, דלא הואי שהות דלהוי סליק ליה למניינא.								!				◊
הדרן עלך הריני נזיר												◊

נזיר-מי שאמר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מי שאמר הריני נזיר - מגלח יום שלשים ואחד, ואם גילח ליום שלשים - יצא												■	מז. טז.
הריני נזיר שלשים יום, אם גילח ליום שלשים - לא - יצא.												■	טז.
מי שנזר שתי נזירות - מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד ואת השניה יום ששים ואחד, ואם גילח את הראשונה יום שלשים - מגלח את השניה יום ששים, ואם גילח יום ששים חסר אחד - יצא												■	טז.
על מי שנזר שתי נזירות, שאם גילח את הראשונה יום שלשים - מגלח את השניה ליום ששים, ואם גילח ליום ששים חסר אחד - יצא, שיום של שלשים עולה לו מן המנין.	וזה עדות העיד רבי פפייס:											■ ■	טז.
מי שאמר הריני נזיר, נטמא יום שלשים - סותר את הכל	[ת"ק]											◆ ■	טז.
אינו סותר אלא שבעה.	רבי אליעזר:											◆ ■	טז.
הריני נזיר שלשים יום, נטמא יום שלשים - סותר את הכל.												■	טז.
הריני נזיר מאה יום, נטמא יום מאה - סותר את הכל	[ת"ק]											◆ ■	טז.
אינו סותר אלא שלשים	רבי אליעזר:											◆ ■	טז.
נטמא יום מאה ואחד - סותר שלשים יום	[ת"ק]											◆ ■	טז.
אינו סותר אלא שבעה.	רבי אליעזר:											◆ ■	טז.
מי שאמר הריני נזיר, ונטמא יום שלשים - סותר את הכל	[ת"ק]											◆ ■	טז.
אינו סותר אלא שבעה	רבי אליעזר:											◆ ■	טז.
כל אחר מלאת - שבעה סותר.	קסבר ר"א:											■ ◇	טז.
הריני נזיר שלשים יום, ונטמא יום שלשים - סותר את הכל												■	טז.
לא פליג ר"א, דאמר שלימין.												■ ◇	טז.
הריני נזיר מאה יום, ונטמא יום מאה - סותר את הכל	[ת"ק]											◆ ■	טז.
אינו סותר אלא שלשים	רבי אליעזר:											◆ ■	טז.
וכולה כדהוינן בה אליבא דבר פדא ורב מתנא.												■ ◇	טז.
מי שנזר והוא בבית הקברות, אפ"ה היה שם ל' יום - אין עולין לו מן המנין, ואינו מביא קרבן טומאה.												■	טז.
יצא ונכנס - עולין לו מן המנין, ומביא קרבן טומאה	[ת"ק]											◆ ■	טז.
לא בו ביום, שנאמר: (במדבר ו) והימים הראשונים יפלו, עד שיהו לו ימים ראשונים.	רבי אליעזר:											◆ ■	טז.
מי שנזר והוא בבית הקברות, ר' יוחנן אמר: נזירות חלה עליו	איתמר: [רבי יוחנן]											◆ ■ ◇	טז.
אין נזירות חלה עליו.	ריש לקיש:											◆ ■ ◇	טז.
ר' יוחנן אמר נזירות חלה עליו	[רבי יוחנן]											■	טז.
מיתלא תליא וקיימא, כיון דמשכחא טהרה חיילא	סבר: [רבי יוחנן]											■ ◇	טז.
אין נזירות חלה עליו	ריש לקיש:											■	טז.
אי הדר ואמר חיילא עליה, ואי לא - לא.	[ריש לקיש]											■ ◇	טז.
מי שנזר והוא בבית הקברות, אפ"ה היה שם שלשים יום - אין עולין מן המנין, ואינו מביא קרבן טומאה	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:											■ ? ◇	טז.
קרבן טומאה הוא דלא מייית, הא מיחל חיילא עליה												?	טז.
אינו בתורת טומאה, ואינו בתורת קרבן.	א"ל: [ריש לקיש]											!	טז.
מי שהיה טמא ונזר - אסור לגלח ולשתות יין וליטמא למתים, ואם גילח ושתה יין ונטמא למתים - ה"ז סופג את הארבעים	איתיביה: [רבי יוחנן]											■ ? ◇	טז.
אי אמרת בשלמא חיילא, היינו טעמא דסופג את הארבעים, אלא אי אמרת לא חיילא, אמאי סופג את הארבעים?												?	טז.